

ποταμός. Ποταμός, river, Ξενοφάνης 30.4-6 οὕτε δοὰὶ ποταμῶν ... ἀλλὰ μέγας πόντος γενέτωρ νεφέων ἀνέμων τε καὶ ποταμῶν Ἡράκλειτος 12 ποταμοῖσι τοῖσιν αὐτοῖσιν ἐμβαίνοντιν ἔτερα καὶ ἔτερα ὕδατα ἐπιφρεῖ.

ποτέ. Κάποτε, at some time, Ξενοφάνης 7.2 καὶ ποτέ μιν στυφελιζομένου σκύλακος παριόντα φασὶν ἐποικτίδαι Μέλισσος 2.4-5 εἰ μὲν γὰρ ἐγένετο, ἀρχὴν ἀν εἶχεν (ῆρξατο γὰρ ἀν ποτε γενόμενον) καὶ τελευτὴν (ἐτελεύτησε γὰρ ἀν ποτε γενόμενον) Ἐμπεδοκλῆς 117.1 ἥδη γάρ ποτ' ἐγὼ γενόμην κοῦρος τε κόρη τε τοῖσιν τε καὶ ἔξαλος ἔλλοπος ἵχθύς. || Ἡράκλειτος 16 τὸ μὴ δῦνόν ποτε πῶς ἀν τις λάθοι; Παρμενίδης 8.5-12-20-61 οὐδέ ποτ' ἦν οὐδὲ ἔσται ... οὐδέ ποτ' ἐκ μὴ ἐόντος ἐφήσει πίστιος ἴσχὺς γίγνεσθαι τι παρ' αὐτὸ ... οὐδὲ εἴ ποτε μέλλει ἔσεσθαι ... ως οὐ μὴ ποτέ τίς σε βροτῶν γνώμη παρελάσσῃ Ἐμπεδοκλῆς 16.1 καὶ ἔσσεται, οὐδέ ποτ', αὖτις Δημόκριτος 50 δὲ χοημάτων παντελῶς ἥσσων οὐκ ἀν ποτε εἴη δίκαιος.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ πότιμον (ἀντίθ. ἀποτον). Πόσιμο, drinkable. **ΑΟΙΝΗΝ** Ηράκλειτος 61 θάλασσα ὕδωρ καθαρότατον καὶ μαρτυρότατον, ἵχθύσι μὲν πότιμον καὶ σωτήριον, ἀνθρωποῖς δέ ἀποτον καὶ ὀλέθριον.

ποτιπίπτειν. Προσπίπτω / προσκρούω, fall upon / strike against, Ἀρχύτας 1.24 τὰ μὲν οὖν ποτιπίπτοντα ποτὶ τὰν αἱσθασιν.

πότμος (συνών. μόρος, θάνατος). Θάνατος, death, Ἐμπεδοκλῆς 9.4 δυσδαιμονα πότμον.

πούς. Πόδι, foot, Ξενοφάνης 2.1-17 ἀλλ' εἰ μὲν ταχυτῆτι ποδῶν νίκην τις ἀραιτο ... οὐδὲ μὲν εἰ ταχυτῆτι ποδῶν ... τοὔρεκεν ἀν δὴ μᾶλλον ἐν εὐνομίῃ πόλις εἴη Ἐμπεδοκλῆς 29.2 καὶ 134.3 οὐ πόδες, οὐ θοὰ γοῦν(a) 101.2 κέρματα θηρείων μελέων μυκτήρων ἐρευνῶν ... ἀπέλειπε ποδῶν ἀπαλῇ περὶ ποίη Διογένης 6.22-23 τείνοντιν (sc. αἱ φλέβες) εἰς τὴν κνήμην τε καὶ τὸν πόδα καθάπερ καὶ εἰς τὰς χεῖρας. καὶ ἐπὶ τὸν ταρσὸν τοῦ ποδὸς καθήκουσι Δημόκριτος 228.4-6 οἵ ὁρχησταὶ οἵ ἐς τὰς μαχαίρας

δρούοντες, ἢν ἐνὸς μούνον <μὴ> τύχωσι καταφερόμενοι, ἔνθα δεῖ τοὺς πόδας ἐρεῖσαι, ἀπόλλυνται (χαλεπὸν δὲ τυχεῖν ἐνός· τὸ γὰρ ἵχνιον μοῦνον λέλειπται τῶν ποδῶν). || Ξενοφάνης 28.1 γαίης μὲν τόδε πεῖρας ἄνω παρὰ ποσσὸν δρᾶται ἡέρι προσπλάζον, τὸ κάτω δ' ἐξ ἀπειρονος ἴκρεῖται 'Ηράκλειτος 3 εὗρος ποδὸς ἀνθρωπείου (sc. ἥλιος).

πρᾶγμα 1. Πράγμα/συστατικό, thing/constituent, Φιλόλαος 6.2-6 ἀ μὲν ἐστὸν τῶν πραγμάτων ἀίδιος ἔσσα ... μὴ ὑπαρχούσας τὰς ἐστοῦς τῶν πραγμάτων, ἐξ ὧν συνέστα δύνασμος, καὶ τῶν περαινόντων καὶ τῶν ἀπείρων 11.9-14-17 οὐ γὰρ ἡς δῆλον οὐδενὶ οὐδὲν τῶν πραγμάτων οὔτε αὐτῶν ποθ' αὐτὰ οὔτε ἄλλω πρὸς ἄλλο, εἰ μὴ ἡς ἀριθμὸς ... νῦν δὲ οὗτος (sc. ἀριθμός) ... σχίζων τοὺς λόγους χωρὶς ἐκάστους τῶν πραγμάτων τῶν τε ἀπείρων καὶ τῶν περαινόντων. Ἰδοις δέ κα οὐ μόνον ἐν τοῖς δαιμονίοις καὶ θείοις πράγμασι τὰ τοῦ ἀριθμῷ φύσιν καὶ τὰν δύναμιν ἴσχύουσαν. || Δημόκριτος 164.12 αἱ δὲ περιφερεῖς ταῖς περιφερέσιν ὡς ἄν συναγωγὴ της ἐγκύσιας τῶν πραγμάτων τούτοις φύσιται. Πρᾶγμα 2. Πράγμα/πρᾶξη, thing/action, Δημόκριτος 35 γνωματοῦ μεν τῶνδε εἰ τις ἐπαιτοῖ ξὺν νόῳ, πολλὰ μὲν ἐρξει πράγματα ἀνδρῶν ἀγαθοῦ ἄξια, πολλὰ δὲ φλαῦρα οὐχ ἐρξει. Πρᾶξη. πρᾶξις, ἐργον.

πραγματεία. Πραγματεία, treatise, 'Αρχύτας 4.5 καὶ ἀ ἐκλείπει αὖ ἀ γεωμετρία, καὶ ἀποδείξιας ἀ λογιστικὰ ἐπιτελεῖ καὶ δύος, εἰ μὲν εἰδέων τεὰ πραγμάτεια, καὶ τὰ περὶ τοῖς εἰδεσιν.

πραγματεύεσθαι. Πραγματεύομαι, study/treat, 'Αρχύτας 4.3 καὶ δοκεῖ ἀ λογιστικὰ ποτὶ τὰν σοφίαν τῶν μὲν ἀλλαντεχνῶν καὶ πολὺ διαφέρειν, ἀτὰρ καὶ τὰς γεωμετρικὰς ἐναργεστέρω πραγμάτεύεσθαι ἀ θέλει.

πραέως. Μὲ πραότητα, with mildness, Δημόκριτος 46 μεγαλοψυχίη τὸ φέρειν πράξις πλημμέλειαν.

πρᾶξις. Πράξη, action, Δημόκριτος 55 ἔργα καὶ πράξις ἀρετῆς, οὐ λόγους, ζηλοῦν χρειών 66 προβούλευεσθαι κοεῖσσον